

Tabel 1. Samlede økonomiske konsekvenser af de foreslåede ændringer af finansierings- og støttere reglerne (2001-priser, mill. kr.)

	2001	2002	2003	2004
Nutidsværdiberegning	-204	-218	-232	-239
Løbende likviditetsvirkning for det offentlige	-5	4	128	236
heraf staten	-5	3	123	229
heraf kommunerne	1	1	5	7

Note. En negativ værdi angiver en mindreudgift. På grund af afrunding svarer den samlede løbende likviditetsvirkning for det offentlige ikke nødvendigvis til summen af beløbene for staten og kommunerne. Udover de anførte mindreudgifter i nutidsværdi kommer en engangsmindreudgift på 150 mill. kr. som følge af forslaget om omprioritering af eksisterende lån. Konsekvenserne af dette forslag er indregnet i den løbende likviditetsvirkning.

Opgjort i nutidsværdi for investeringer med tilsagn i de pågældende finansår skønnes de offentlige mindreudgifter at udgøre 204 mill. kr. i 2001, 218 mill. kr. i 2002, 232 mill. kr. i 2003 og 239 mill. kr. i 2004. Den fulde effekt af omlægningen skønnes opnået fra og med tilsagn i 2005, hvor mindreudgiften opgjort som nutidsværdi af årets tilsagn udgør 246 mill. kr.

Det fremgår videre af tabel 1, at der i faste priser skønnes løbende offentlige mindreudbetalinger på 5 mill. kr. i 2001. Herefter skønnes der løbende offentlige merudbetalinger på 4 mill. kr. i 2002, 128 mill. kr. i 2003 og 236 mill. kr. i 2004. Merudbetalingerne på kort sigt skyldes helt overvejende forslaget om omlægning af udgifterne til ombygningstabet fra lånefinansiering til kontantbetaling. Som nævnt ovenfor indebærer denne omlægning væsentlige statslige mindreudgifter opgjort som nutidsværdi, svarende til en mindreudgift på i størrelsesordenen ca. 60 mill. kr. pr tilsagnsårgang.

De kommunaløkonomiske konsekvenser skal forhandles med de kommunale parter.

Administrative konsekvenser

Omlægningen af finansieringen af ombygningstabet fra lån optaget med pant i de enkelte byfornyejede ejendomme, hvor staten og kommunen betaler hele ydelsen, til kontant erstatning indebærer en væsentlig administrativ lettelse for staten og kommunerne.

Begrænsningen af kommunernes mulighed for at give mertilsagn kan medføre, at nogle kommuner i et vist omfang kan blive nødt til at ændre organiseringen og sagsbehandlingen af byfornyelsessager. I andre kommuner vil ændringen blot afspejle en praksis, der allerede følges. Den forbedrede styring af sagerne, der er det tilsigtede resultat af begrænsningen, reducerer samtidigt behovet for at genoptage sager til administrativ behandling med henblik på at give mertilsagn. Samlet set vurderes det derfor, at begrænsningen på

sig vil føre til en mere effektiv og rationel sagsbehandling i kommunerne.

Forslaget om, at kommunerne kan indgå aftaler om fælles investeringsramme i et eller flere år, vil give mulighed for, at kommunerne som led i administrativt samarbejde kan opbygge en tværkommunal kompetenceudvikling på byfornyelsesområdet. Dette kan skabe grundlag for en mere jævn administrativ belastning og dermed for en mere professionel forvaltning i kommuner, som på grund af manglende erfaring ellers har svært ved at håndtere byfornyelse. Endvidere skabes mulighed for opnåelse af stordriftsfordele, f.eks. i form af fælles udbud af byfornyelsesopgaver. Ordningen vil medføre en vis administrativ merbelastning i By- og Boligministeriet.

Ændringerne i støttere reglerne nødvendiggør ændringer i By- og Boligministeriets elektroniske sagsbehandlingssystem, BOSSINF-BFO. Administrationen af støtteudbetaling mv. foretages af Finansstyrelsen. Udover nødvendige ændringer af edb-systemer vil de foreslåede regler om ændringer i støtten i en overgangsfase indebære en begrænset meradministration i Finansstyrelsen og By- og Boligministeriet. De samlede udgifter til de nødvendige systemændringer i By- og Boligministeriet samt i Finansstyrelsen udgør 1,5 mill.kr, heraf maksimalt 0,5 mill.kr til systemændringer i Finansstyrelsen.

Samlet vurderes det, at de foreslåede ændringer på sigt vil indebære mindre administrative lettelser for staten og kommunerne.

Erhvervsmaessige konsekvenser

Ejernes mulighed for selv at vælge finansieringen af de værdiforøgende forbedringsudgifter vurderes at styrke konkurrencen mellem realkreditinstitutter og andre långivere.

Ændringen af finansieringen af ombygningstabet til kontant erstatning og ejernes mulighed for selv at vælge finansieringen af de værdiforøgende forbedrings-